

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

skelig opgave, som umuligt kunne være løst i løbet af et par måneder, men som jeg meget gerne vil iværksætte, sådan at vi virkelig får et samlet overblik over de eksisterende muligheder.

Med hensyn til spørgsmålet om Grønland skal vi være opmærksom på, om der er muligheder, for at vi ved udpegning af et medlem kan sikre en særlig hensyntagen til Grønland. Jeg er ganske enig i de principielle betragtninger om, at vi må prøve på at udbygge denne forbindelse, og der er da også en hel del bestræbelser i gang i den retning.

Til hr. Poul Dam vil jeg gerne sige — jeg er glad for, at han rejser det spørgsmål om betænkningen — at jeg da aldrig har forestillet mig, at vi, fordi der kommer en betænkning i begyndelsen af året, ville være i stand til her at realisere de intentioner, der er i denne betænkning. Det vil tage mange år. Vi ved ikke, om det lykkes, men det vil tage mange år, før vi når langt hen ad den vej. Og netop i lyset af de meget komplicerede sammenhænge, vi står over for, er det da helt ugørligt, at man kan komme med idealløsninger på så kort tid. Men den henstilling, som hr. Poul Dam gav os, og som også lå i andres indlæg, om at vi skal betragte dette her som noget midlertidigt, tiltræder jeg fuldt ud. Jeg har aldrig betragtet denne revision som andet end en midlertidig ordning. Vi måtte have den justering i gang, og så må vi gå i gang med en stadig udbygning af det i lyset af de erfaringer, der høstes.

Her vil jeg gerne knytte nogle ord til en bemærkning, som hr. Sigsgaard kom med i forbindelse med sin omtale af det kulturformidlende, hvor han siger, at der må gøres mere på dette felt. Deri er jeg enig. Jeg er derimod ikke sikker på, at hr. Sigsgaard har ret, hvis han tror, at vi klarer disse problemer ved at bruge mange flere penge fra statens side. Det må være nødvendigt, at der findes et behov ude omkring, og det er dette behov, vi må søge at klarlægge. Og som jeg sagde, da jeg forelagde betænkningen her i det høje ting, vil der blive taget forhandlinger op med en række af de kredse, der har med formidlingsmuligheder at gøre, også kredse, der endnu ikke har taget opgaverne op. Vi har i kulturministeriet haft drøftelser både med LO og med arbejdsgiverne, og vi

agter at søge forbindelse med idræts- og sportsorganisationer, med de kommunale organisationer og med andre for at drøfte med dem, hvordan man kan hjælpe til på dette punkt. For skal vi virkelig komme nogen vegne, må der være interesse for løsninger ude omkring i de mange, mange led, som til syvende og sidst er bestemmende for udviklingen, hvor det drejer sig om kulturpolitiske aktiviteter.

Må jeg så lige sige til hr. Sigsgaard, der rejser spørgsmålet om, hvorledes man kan fortolke § 1, at man kan udmærket godt i § 1, stk. 3, indlægge fotografering som et område, der kan ydes støtte. Jeg mener i det hele taget, at den liberalisering, der finder sted ved denne, lad os bare kalde det midlertidige revision, er udtryk for, at vi bevæger os i den rigtige retning.

Jeg takker for den tilslutning, som ordførerne har givet til lovforslaget.

Lembourn: Jeg regner med, at hr. Sigsgaard med udtalelsen om, at staten i højere grad burde gå ind i kulturformidlingen, bl. a. tænker på, at staten måske skulle påtage sig udgivervirksomhed. Jeg vil gerne sige, at det får han ikke kunstneres støtte til. Vi har rigeligt med monopoler i forvejen i radio og TV, vi skal ikke have et statsmonopol med hensyn til udgivervirksomhed og formidling af kunst. Statens opgave er at være en igangsætter, ikke at overtage selve formidlingsproceduren. Forfatterne ville være særdeles nervøse, hvis vi fik et statsforlag, hvor der ville være ansat et par eller ganske få konsulenter, som afgjorde, hvad der skulle udgives. Det er helt afgørende for den kunstneriske frihed, at der netop findes mange forlag og derfor mange konsulenter, således at mange forskellige smagsretninger kan få udfoldelse. Hr. Sigsgaards tanke ville føre til en monopolisering af kunstformidlingen, som ville være dødsensfarlig for den kunstneriske frihed.

Sigsgaard: Jeg vil først sige, at jeg er imponeret over, at hr. Lembourn ser sig i stand til her at udtale sig på kunstneres vegne: dette eller hint får jeg ikke kunstneres støtte til, noget andet kan jeg måske få kunstneres støtte til. Det tror jeg ikke hr. Lembourn har nogen kompetence til.